

der indbringes vedkommende Autoriteter større Frihed i Valget.

Udvalget kan heller ikke tiltræde den i Slutningen af Paragraphen indeholdte Bestemmelse, at Lærerinderne ikke regnes med ved Bestemmelsen af, hvormange Lærere der paa hvert Sted skulle lønnes med den højere, og hvormange med den lavere Løn. Denne Bestemmelse er efter Udvalgets Formening ubillig mod de iforveien ansatte Lærere, idet den vil formindste Antallet af de højere lønede Lærerpøster og derved forringe Lærernes Stilling, uden at der i selve Forholdets Natur ligger nogen Grund til en saadan Forandring. Udsigten til at rykke op paa højere Løn er efter den nuværende Ordning et saa væsentligt Moment i Lønningsvilkårene, at en Indskrænkning i denne Udfigt i Virkeligheden bliver en Forringelse i Lønningen. Den vil som Følge heraf let medføre, at de dygtigere Kræfter ved Kjøbstadskolen ville foretrække at søge Ansættelse ved de bedre lønede Landsbysskoler, ligesom ogsaa den Misforholdelse, Lærerinders Ansættelse nødvendig maa fremkalde, vil vanskeliggjøre den ønskelige Samvirken mellem de forskellige Kræfter ved Skolen og gjøre Lærerindens Stilling baade ubehageligere og vanskeligere. Udvalget maa derfor ogsaa fraraade denne Bestemmelse.

Naar denne Bestemmelse udgaaer, vil det være simplere og naturligere, at Lærerinderne lønnes efter samme Princip som Lærerne, og at de selvfølgelig ligesaa fuldt som disse kunne rykke op paa højere Gage. Da det imidlertid maa indbringes, at der kan være nogen Grund til at lønne Lærerinderne noget lavere end Lærerne, foreslaaer Udvalget, at der indbringes Communalbestyrelserne Ret til at ned sætte de i Loven af 8de Marts 1856 fastsatte Lønningsbestemmelser med $\frac{1}{4}$ for Lærerinderne. Udvalget anseer det som en Selvfølge, at Lærerinderne have samme Ret til Alderstillaag, Skolepenge og anden Understøttelse. Af Hensyn til det Unskelige i, at Pensionsberettigelsen efterhaanden indskrænktes, foreslaaer Fleertallet, at Pensionsberettigelsen bortfalder for Lærerinderne, medens Mindre-

tallet (Brix og Povlsen) ikke kan ansee det for billigt og retfærdigt mod Lærerinderne i denne Henseende at stille dem anderledes end Lærerne.

I Henshold til de ovenansførte Bemærkninger foreslaaer Udvalget, at Loven omredigeres paa følgende Maade.

§ 1.

Naar i en Kjøbstad Skolecommissionen og Communalbestyrelsen ønske istedetfor Lærere at erholde Lærerinder ansatte til Pige børns og mindre Drenges Underviisning i de offentlige Skoler, skal Saadant kunne stee med Skole-directionens Billigelse.

§ 2.

Pigeledes skal det, naar Børneantallet i en Skole paa Landet gjør en Forsøgelse af Lærerkrafterne fornøden, være tilladt med Skoledirectionens Billigelse istedetfor en Undenkerer at antage en Lærerinde til Pige børns og mindre Drenges Underviisning i de almindelige Skolesag, samt til Pige børns Underviisning i Haandgjerning, hvor Saadant maatte ønskes.

§ 3.

De, der bestikkes til Lærerinder, skulle enten have underkastet sig den anordnede Lærerindeexamen eller ad anden Veie for vedkommende Skolebestyrelse have godtgjort deres Dueltighed. Lærerinder kunne først efter to Aars Tjeneste opnaae fast Ansættelse.

Et Mindretal — Bærtelsen og Thomsen — foreslaaer, at Ordene „enten have underkastet sig den anordnede Lærerindeexamen eller ad anden Veie“ udgaae.

§ 4.

Lærerinderne ved Kjøbstadskolerne lønnes